

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/214/2016
Identifikačné číslo spisu: 5016200536
Dátum vydania rozhodnutia: 30.05.2018
Meno a priezvisko: Mgr. Viliam Pohančenič
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5016200536.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Viliama Pohančeniča a členiek senátu JUDr. Judity Kokolevskej a JUDr. Viery Nevedelovej, v právnej veci navrhovateľa: N. Š., nar. XX.XX.XXXX, N. XXX/X, Q. K., zastúpený: JUDr. Marián Ďurina, advokát, Sibírska 4, Bratislava, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 19.05.2016 o starobnom dôchodku, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 25Sd/132/2016-55 zo dňa 18.08.2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 25Sd/132/2016-55 zo dňa 18.08.2016 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline rozsudkom č. k. 25Sd/132/2016-55 zo dňa 18.08.2016 potvrdil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 19.05.2016 (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie odporkyne“), ktorým odporkyňa podľa § 65 a § 274 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 461/2003 Z. z.“), § 21, 132 ods. 1 a § 174 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení (ďalej aj len „zákon č. 100/1988 Zb.“) zamietla žiadosť navrhovateľa o priznanie starobného dôchodku od XX.XX.XXXX. Navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozsudku krajský súd citoval § 65 ods. 1 a 2, § 274 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., § 21, § 174 ods. 1 a 2 zákona č. 100/1988 Zb.. Ďalej poukázal na to, že navrhovateľ žiadosťou zo dňa 11.03.2016 požiadal o priznanie starobného dôchodku od XX.XX.XXXX. Podľa potvrdenia Ministerstva obrany SR č. SEEK-32-298/2014 zo dňa 04.06.2014 ukončil navrhovateľ zamestnanie zaradené do II. kategórie funkcií dňa 31.12.1989. V zamestnaní zaradenom do II. kategórie funkcií

získal 15 rokov a 171 dní, čo potvrdilo nielen Ministerstvo obrany SR vo svojom potvrdení, ale aj navrhovateľ v opravnom prostriedku. Nárok na starobný dôchodok mu podľa § 21 ods. 1 písm. c/ zákona č. 100/1988 Zb. k XX.XX.XXXX nevznikol z dôvodu nesplnenia podmienky vzniku nároku na starobný dôchodok a ani podľa § 21 ods. 1 písm. b/ zákona č. 100/1988 Zb., t. j. od 55. rokov veku, nakoľko nebol z v ním uvedeného zamestnania prevedený alebo uvoľnený z dôvodov uvedených v § 12 ods. 3 písm. d/ a e/ tohto zákona. Podľa § 174 ods. 2 zákona č. 100/1988 Zb. podmienkou vzniku nároku na starobný dôchodok podľa odseku 1 je, že zamestnanie I. pracovnej kategórie alebo služba I. alebo II. kategórie funkcií trvali k 31.12.1999. Za zamestnanie sa na tieto účely považujú aj náhradné doby a doby uvedené v § 5 ods. 1 a v § 6 ods. 1 nariadenia vlády Československej socialistickej republiky (ďalej aj len „ČSSR“) č. 117/1988 Zb.. Bez ohľadu na počet rokov služby trvajúcej v I. alebo II. kategórii funkcií musí byť kumulatívne splnená aj podmienka upravená v § 174 ods. 2 zákona č. 100/1988 Zb., t. j. že služba I. alebo II. kategórie funkcií musí trvať k 31.12.1999, ak má mať poistenec nárok na starobný dôchodok za zvýhodnených podmienok vo vzťahu k dovŕšeniu veku. Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 9So/62/2009 zo dňa 28.10.2009 konštatoval, že podmienky upravené v § 174 ods. 1 a 2 tohto zákona musia byť splnené súčasne, v opačnom prípade poistencovi nevzniká nárok na starobný dôchodok. Na základe uvedeného dospel krajský súd k záveru, že navrhovateľ ku dňu XX.XX.XXXX nesplňa podmienky pre vznik nároku na starobný dôchodok podľa § 65 ods. 1, 2 a § 274 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. v spojení s § 174 ods. 1, resp. podľa § 21 ods. 1 písm. b/ a c/ zákona č. 100/1988 Zb.. K námietke týkajúcej sa zápočtu doby štúdia v 1. a 2. ročníku Vojenskej strednej odbornej školy (ďalej aj len „VSOŠ“) so zaradením tejto doby do I. kategórie funkcií na účely dôchodkového zabezpečenia krajský súd konštatoval, že štúdiom v 1. a 2. ročníku VSOŠ a štúdiom v 1. až 4. ročníku VG nie je možné zaradiť na účely dôchodkového zabezpečenia do I. (II.) kategórie funkcií. Postavenie žiaka nie je možné zamieňať za druh vykonávanej funkcie ako požiadavky zaradenia kategórie funkcií na zistenia nárokov vyplývajúcich zo zaradenia zamestnaní do I. a II. pracovnej kategórie podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení. Žiaci 1. a 2. ročníka VSOŠ sa štúdiom pripravovali na službu vojaka z povolania a neboli vojakmi v činnej službe. Vojenskú základnú službu vykonávali počas štúdia v 3. a 4. ročníku VSOŠ. Prijatím žiaka na štúdiom na VSOŠ po skončení povinnej školskej dochádzky týmto žiakom v roku, v ktorom dovŕšili 17. rok veku, vznikla branná povinnosť podľa branného zákona. Neboli však povolani na výkon základnej vojenskej služby. Štúdiom v 1. a 2. ročníku VSOŠ nie je možné považovať za ostatnú vojenskú službu podľa § 132 ods. 1 písm. b/ zákona č. 100/1988 Zb.. Činnosť, ktorú títo žiaci vykonávali pred nástupom na základnú vojenskú službu, nebola výkonom vojenskej služby. Do vojenskej činnej služby mohol byť zaradený iba ten, kto dosiahol vek 18 rokov. Doba štúdia sa do doby zamestnania môže započítať zásadne až od 18. roku veku.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie navrhujúc, aby odvolací súd zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, resp. aby rozhodol sám. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 10Sd/216/2013 zo dňa 06.06.2014, ktorým bola vec vrátená odporkyni z dôvodu nedostatočného vysvetlenia, čo je „ostatná vojenská služba“, hoci toto štúdiom treba považovať za prípravu na výkon profesionálnej služby v ozbrojených silách. Vo vojenskej knižke navrhovateľa je toto obdobie (1. a 2. ročník VSOŠ) zaznamenané ako „vojenská činná služba“. Tento rozsudok krajského súdu konečne odkryl dlhodobý „ututľávaný“ problém štúdia a vojenského výcviku maloletých na vojenských stredných školách a rovnako bolo potrebné starostlivo posúdiť aj štúdiom navrhovateľa ako I. resp. II. kategóriu funkcií. Navrhovateľ tiež poukázal na fotografie mladistvých študentov Vojenskej školy Jána Žižku (ďalej aj len „VŠJŽ“), ktoré priložil k odvolaniu. Títo žiaci počas celého štvorročného štúdia nosili zbrane - samopaly vz. 58, hoci povinnú vojenskú základnú službu počas školy vôbec nevykonávali. Išlo o detských vojakov. Takéto prípady oficiálneho ozbrojovania mladistvých dnes nie je možné a nemalo a ani nemá obdobu. Svojevôľa a ľubovôľa na vojenských školách bola do roku 1991 vládncami elitami tolerovaná a žiakmi trpená. Tieto praktiky prestali byť spornými až prijatím Listiny základných práv a slobôd, ktorá v čl. 33 zakotvila právo na bezplatné vzdelanie na základných a stredných školách a osobám mladším ako 18 rokov bol zakázaný vojenský výcvik. Mladiství na vojenských školách museli od 1. ročníka vykonávať 33 hodinové dozorné služby, a to aj niekoľkokrát mesačne. Navrhovateľ vyjadril presvedčenie, že žiaci 1. a 2. ročníka VSOŠ, resp. 1. až 4. ročníka VŠJŽ a ostatných vojenských stredných škôl, na ktorých študovali mladiství 15. až 18. roční absolventi, jednoznačne vykonávali službu. Bola to predovšetkým dozorná služba. Medzi

sporovými stranami niet pochýb, že navrhovateľ dosiahol dňa XX.XX.XXXX. vek 57 rokov, bol zamestnaný najmenej 25 rokov a v tom čase odpracoval 6.331 dní, t. j. 17 rokov a 126 dní v zamestnaní II. kategórie funkcií: študent VSOŠ 1. a 2. ročník od 01.09.1972 do 17.07.1974 (685 dní), VSOŠ 3. a 4. ročník od 18.07.1974 do 17.07.1976 (731 dní), vojak z povolania v ČSĽA od 18.07.1976 do 31.12.1989 (4.915 dní). Niet pochýb ani o tom, že navrhovateľ odpracoval 12.478 dní, t. j. 34 rokov a 68 dní v zamestnaní III. pracovnej kategórie: COOP Jednota Liptovský Mikuláš, Vorex spol. s r. o. od 02.01.1990 do 31.10.1997 (2.860 dní), Národný úrad práce, Okresný úrad Liptovský Mikuláš od 01.11.1997 do 15.02.1998 (107 dní), Tatra-Impex spol. s r. o. S. N. Vës od 16.02.1998 do 27.04.1999 (436 dní), Národný úrad práce, Okresný úrad L. M. od 05.05.1999 do 10.05.2000 (372 dní), Gelima a. s. Liptovský Mikuláš od 11.05.2000 do 08.03.2016 (5.781 dní). Navrhovateľ spolu odslúžil a odpracoval 15.887 dní, t. j. 43 rokov a 192 dní (6.331 dní + 9.556 dní = 19.175 dní). Ďalej poukázal na to, že v jeho vojenskej knižke je hneď ako prvý uvedený záznam, že je žiakom VSOŠ elektrotechnickej a rádiolokačnej v Liptovskom Mikuláši od 01.09.1972 do 17.07.1976, čo je celkovo 4 roky v I. kategórii funkcií. Do vojenskej knižky sa zapisovali výlučne „vojenské“ záležitosti a nie také, ktoré sa udiali v ostatnom civilnom živote. Vojenská knižka je oficiálny úradný vojenský doklad, obsahujúci fotografiu, meno alebo mená a priezvisko, akademický titul, rodné číslo, vojenskú hodnosť, vojenský útvar, vojenskú odbornosť a údaje o výkone vojenskej činnosti a ďalšie údaje. V tejto súvislosti navrhovateľ poukázal na to, čo sa rozumie pod pojmom verejná listina, ako aj na zákony platné v dobe jeho štúdií na VSOŠ v rokoch 1972 až 1976 a na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10So/68/2012, podľa ktorého zákonodarca zakotvil do zákona č. 461/2003 Z. z. aj ustanovenie § 274 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. týkajúce sa priznávania nárokov vyplývajúcich zo zaradenia zamestnaní v I. a II. pracovnej kategórie, resp. aj do doby služby I. a II. kategórie funkcií až do 31.12.2023. Navrhovateľ tiež tvrdil, že podľa § 100/1988 Zb. sa ako doba zamestnania I. (II.) pracovnej kategórie započítava doba výkonu práce podľa opisu pracovnej činnosti zamestnania uvedeného v príslušnom rezortnom zozname zamestnaní zaradených do I. a II. pracovnej kategórie na účely dôchodkového zabezpečenia. Navyše, rezortné zoznamy preferovaných zamestnaní musia byť registrované v Zbierke zákonov ČSSR a nemajú vychádzať len z údajov evidenčného listu vojaka, ale aj zo všetkých prípustných dôkazných prostriedkov preukazujúcich vznik nároku na znížený dôchodkový vek. Takýmto dôkazom môže byť aj čestné vyhlásenie dvoch svedkov, že to bolo úplne inak, ako sa domnievala odporkyňa. Navrhovateľ absolvoval VSOŠ od 01.09.1972 do 01.07.1976 v dĺžke 3 roky a 321 dní ako ničím neprerušovanú prípravu na budúce vojenské povolanie. Je teda nevyhnutné, aby aj táto doba služby bola rešpektovaná a započítaná v jeho prospech na účely dôchodkového zabezpečenia v I. a nie v III. kategórii funkcií. O zložitosti tohto problému svedčí aj fakt, že navrhovateľ bol v rozhodnom čase vystavený pôsobeniu prísnych vojenských predpisov, disciplinárneho poriadku či dokonca Trestného zákona s osobitnými ustanoveniami o vojenských trestných činoch, čo ostatní jeho vrstovníci v civilných zamestnaniach vôbec nepociťovali a nezaťažovalo ich to. Podľa § 148 ods. 1 zákona č. 121/1975 Zb. sa zaradenie zamestnania (pracovnej činnosti) vykonávaného pred 01.01.1976 do I. alebo II. pracovnej kategórie určuje po 31.12.1975 podľa ustanovení tohto zákona, ak sú pre pracujúceho výhodnejšie a nevznikol mu nárok na dôchodok pred 01.01.1976. Nemenej významným dôkazom je aj to, že porušovanie pravidiel a povinností v dozornej službe mal na zreteli aj § 286 vtedy platného Trestného zákona o porušovaní povinností dozornej služby. Kľúčovým faktom je, že navrhovateľ získal od 01.09.1972 do 08.03.2016 až 15.887 dní poistnej doby vo všeobecnom systéme dôchodkového zabezpečenia. Toto obdobie predstavuje až 100 % posudzovanej doby, počas ktorej boli odvádzané povinné odvody na konto odporkyne. Navrhovateľ nebol nikdy poistený v osobitnom dôchodkovom systéme na Ministerstve obrany SR. Mal za to, že všetky podmienky pre vznik starobného dôchodku poskytovaného odporkyňou splňal oveľa skôr, keďže mal odslúžených a odpracovaných 43 rokov a 192 dní, pričom vo výpočtoch sa navrhovateľ a odporkyňa líšia o 31 dní. Na záver dodal, že krajský súd a odporkyňa pravdepodobne nesprávne vyhodnotili celkovú dobu jeho zamestnania, ako aj doby zamestnania v I. a II. pracovnej kategórii funkcií a III. pracovnej kategórii, čo ho vážnym spôsobom diskriminuje a poškodzuje.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhla, aby odvolací súd potvrdil rozsudok krajského súdu z dôvodu jeho vecnej správnosti. Dôvody, ktoré uviedol navrhovateľ v odvolaní, nepovažovala za opodstatnené. Krajský súd správne zistil skutkový stav veci, na základe ktorého ju náležite právne posúdil, pričom nezistil nezákonnosť napadnutého rozhodnutia odporkyne. Právny zástupca

navrhovateľa neuviedol v odvolaní žiadne nové skutočnosti a dôkazy, ktoré by mali vplyv na zmeny posudzovania nároku na starobný dôchodok a jeho sumu. Odporkyňa sa k totožným námietkam uvedeným v odvolaní už vyjadrila v písomnom vyjadrení zo dňa 14.07.2016.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj len „SSP“). V zmysle § 491 ods. 1 SSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj len „OSP“) predtým nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 492 ods. 1 SSP, konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté predtým nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Predmetom konania je posúdenie splnenia podmienok na vznik nároku na dôchodkovú dávku so znížením dôchodkového veku ustanovených v § 21 a § 174 zákona č. 100/1988 Zb..

Podľa § 274 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. nároky vyplývajúce zo zaradenia zamestnaní do I. a II. pracovnej kategórie sa priznávajú do 31.12.2023.

Podľa § 21 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb., občan má nárok na starobný dôchodok, ak bol zamestnaný najmenej 25 rokov a dosiahol dôchodkový vek aspoň:

- a) 55 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 15 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. a/ alebo najmenej 10 rokov v takom zamestnaní v uránových baniach,
  - b) 55 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 15 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. b/ , ak bol z tohto zamestnania prevedený alebo uvoľnený z dôvodov uvedených v § 12 ods. 3 písm. d/ a e/ ,
  - c) 55 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 20 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. b/ až h/ ,
  - d) 58 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 20 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. i/ až l/ .
- Podľa § 174 ods. 1 písm. d/ zákona č. 100/1988 Zb., občan, ktorý vykonával pred 01.01.2000 zamestnanie I. pracovnej kategórie, prípadne službu I. alebo II. kategórie funkcií, má po 31.12.1999 nárok na starobný dôchodok tiež, ak bol zamestnaný najmenej 25 rokov a dosiahol vek aspoň 59 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 11 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. a/ prípadne 7,5 roka, ak ide o také zamestnanie v uránových baniach, alebo 15 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. b/ až l/ alebo 15 rokov v službe I. alebo II. kategórie funkcií.

Podmienkou vzniku nároku na starobný dôchodok podľa § 174 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. je, že zamestnanie I. pracovnej kategórie alebo služba I. alebo II. kategórie funkcií trvali k 31.12.1999.

Predpokladom skoršieho vzniku nároku na starobný dôchodok už od dovŕšenia veku 59 rokov je však nielen splnenie podmienky získania najmenej 11 rokov zamestnania v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. a/, prípadne 7,5 roka zamestnania v uránových baniach, alebo 15 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. b/ až l/ alebo 15 rokov v službe I. alebo II. kategórie funkcií, čo navrhovateľ spĺňa (získal 15 rokov a 171 dní v zamestnaní zaradenom do I. kategórie funkcií), ale podľa § 174 ods. 2 zákona č. 100/1988 Zb. aj splnenie podmienky, že také zamestnanie trvalo do 31.12.1999, čo navrhovateľ už nespĺňa.

Z dávkového spisu odporkyne mal odvolací súd za preukázané, že navrhovateľ žiadosťou zo dňa 11.03.2016 požiadal o priznanie starobného dôchodku od XX.XX.XXXX, uplatňujúc si zníženie veku odchodu do dôchodku od 59 rokov veku. Z potvrdenia Ministerstva obrany SR č. SEEK-32-298/2014 zo dňa 04.07.2014 vyplýva, že navrhovateľ získal 15 rokov a 171 dní v zamestnaní zaradenom do II.

kategórii funkcií, pričom od 18.07.1974 do 17.07.1976 vykonával vojenskú službu vo vojenskej škole v II. kategórii funkcií a v období od 18.07.1976 do 31.12.1989 bol zamestnaný ako vojak z povolania v II. kategórii funkcií.

Nemožno súhlasiť s tvrdením navrhovateľa, že splnil podmienky nároku na starobný dôchodok pri dosiahnutí dôchodkového veku 59 rokov. Dôchodkový vek nemožno v prípade navrhovateľa znížiť, nakoľko jeho zamestnanie v I. pracovnej kategórii ku dňu 31.12.1999 netrvalo, keďže ho ukončil dňa 31.12.1989.

Je potrebné uviesť, že v súvislosti so zachovaním nárokov na starobný dôchodok z I. pracovnej kategórie a I. a II. kategórie funkcií zákonodarca každoročne v rokoch 1993 až 1999 predlžoval zaraďovanie zamestnaní do zvýhodnenej kategórie, pričom na účely § 174 vyžadoval splnenie podmienky trvania takeého zamestnania k určitému dátumu, naposledy k 31.12.1999. Cieľom opakovaného predlžovania zaraďovania zamestnaní do I. a II. pracovnej kategórie, resp. do I. a II. kategórie funkcií bolo umožniť dotknutým poistencom získanie potrebného počtu preferovaných rokov, či už na účely vzniku nároku na starobný dôchodok podľa § 21 ods. 1 a § 132 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb., alebo na účely nároku na starobný dôchodok podľa § 174 ods. 1 a 2 zákona č. 100/1988 Zb.. Ustanovenie § 174 zákona č. 100/1988 Zb. je ustanovením prechodným a v zmysle vyššie uvedeného je potrebné ho chápať ako výnimku z požiadaviek ustanovených zákonodarcom na vznik nároku na starobný dôchodok od skoršieho dôchodkového veku podľa § 21 ods. 1 a § 132 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. len v určitom, prechodnom období. Úmyslom zákonodarcu nebolo zúžiť okruh osôb, ktorým prislúchajú nároky z I. a II. pracovnej kategórie a I. a II. kategórie funkcií, ale zachovať tieto nároky u presne vymedzenej skupiny poistencov, ktorí v zamestnaní zaradenom v preferovanej kategórii nezískali obdobie potrebné pre skorší vznik nároku na starobný dôchodok podľa § 21 ods. 1 a § 132 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. práve a iba z dôvodu zrušenia zaraďovania týchto zamestnaní do preferovanej kategórie k 31.12.1999 (prvýkrát k 31.12.1992), za predpokladu, že takéto ich zamestnanie súčasne k tomuto dňu trvalo (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9So/285/2015 zo dňa 28.06.2017).

Bez ohľadu na počet rokov služby trvajúcej v I. alebo II. kategórii funkcií kumulatívne musí byť splnená aj podmienka upravená v § 174 ods. 2 zákona č. 100/1988 Zb., ktorou je podmienka, že služba I. alebo II. kategórie funkcií musí trvať k 31.12.1999, ak má mať poistenec nárok na starobný dôchodok za zvýhodnených podmienok vo vzťahu k dovŕšeniu veku (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9So/62/2009 zo dňa 28.10.2009 a sp. zn. 1So/69/2014 zo dňa 29.09.2015).

V súvislosti s námietkou navrhovateľa ohľadom nezhodnotenia doby štúdia na VSOŠ od 01.09.1972 do 17.07.1974 odvolací súd uvádza, že podľa stanoviska Ministerstva obrany SR sa žiaci 1. a 2. vojenskej strednej školy štúdiom pripravovali na službu vojaka z povolania a neboli vojakmi v činnnej službe. Vojenskú základnú službu vykonávali až počas štúdia v 3. a 4. ročníku VSOŠ. Počas štúdia títo žiaci neboli vojakmi v činnnej službe a nevykonávali ani základnú (náhradnú) vojenskú službu.

K rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 10Sd/216/2013 zo dňa 06.06.2014, na ktorý poukázal navrhovateľ, je potrebné uviesť, že sa nejedná o judikované rozhodnutie, resp. o zovšeobecňujúci právny názor súdu, a preto nie je záväzným podkladom pre rozhodovanie ani krajského ani odvolacieho súdu. Skutkové okolnosti v každom prípade nie sú rovnaké a vždy je potrebné zaoberať sa osobitne každou vecou podľa konkrétnych okolností.

Aj odvolací súd mal preto za preukázané, že navrhovateľovi nevznikol nárok na starobný dôchodok dovŕšením veku 59 rokov.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil podľa § 250ja ods. 3 v spojení s § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250l ods. 2 a § 250k ods. 1 OSP tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľ nebol v tomto konaní úspešný.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.